

Forfatter: Grundtvig, Svend Hersleb

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1849-06-16)

Citation: Grundtvig, Svend Hersleb: "BREV TIL: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1849-06-16)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 282. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000191.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Svend Grundtvig til moderen.
Sundsmark. d. 16de Juni 1849.

Kjære Moder!

Længere end sædvanligt og — om ikke Omstændighederne undskyldte mig — længere end tilbørligt har Du forgjæves ventet Svar fra mig paa Dine kjære Breve og Sendelser af 27de Maj, 4de og 8de Juni. Noget nyt er jo heller ikke at meddele herfra. Man veed snart ikke mere at man har Krig, men troer man ligger og gjør Garnisonstjeneste: man trækker paa Vagt, exercerer, efterseer Støveletter og skriver Paroljournaler. — I Torsdags (d. 14de) var jeg inde i Sønderborg og hørte Begyndelsen til en Række Foredrag, som Hammerich vilde holde over »Tysklands og Danmarks historiske Forhold«. Der var dennegang en heel Deel Tilhørere, saavel af Off. som af menige Soldater. — Efter Forelæsningen var jeg samlet med Vilhelm Blom hos hans Fader, fra hvem jeg saa meget skal hilse. Det glædede mig ats. 283høre gl. Blom udtale, hvad der saa ganske stemmer med min Betragtning: at man med en vis Rolighed og endogsaa Tilfredshed kan betragte Sagerne Stilling, fordi Danmark og den danske Armee gjør hvad den kan, baade ved Alssund, i Fredericia og ved Aarhus, ja, gjør mere end den vilde kunne, om Tyskernes Krigsførelse dreves med den Iver og Raskhed, som deres Overmagt sætter dem istand til. Og naar man gjør hvad man kan, saa maa man lade Resten hvile i Guds Haand. Som dansk Mand kan jeg derfor trøstigt rejse mit Hoved, thi Ulykken kan vel baade bøje og knuse, men ikke nedværdige enten noget enkelt Menneske eller noget Folk; var jeg derimod svensk eller norsk, da vilde jeg skamme mig som en Hund paa mit Folks Vegne. —

Jeg seer af dit sidste Brev at Du har fulgt den Tidsregning, jeg engang lærte Dig, med Hensyn til naar vi ere paa Forpost og naar vi ligge ude paa Landet. Du vil altsaa kunne regne Dig til, at vi idag ere trukne ind fra Landet, og det maa ikke forvilde Dig, at vi dog endnu ligge paa Landet, thi Cantonnementet i Sundsmark, Klintinge og Lambjergskov regnes kun halvt til Landet, da det ligger nærmest ved Sønderborg. Vi kom hertil idag Kl. 11 og Bataillon er allerede dragen ind paa Forpost i og udenfor Brohovederne Kl. 3 Efterm. Jeg skulde jo have været med, men fik Lov at blive til iaften, og kun fra 9 Aften til 6 imorgen tidlig være paa Forposten udenfor Brohovedet, som mit Compagni denne Gang besætter. Jeg skal nemlig imorgen Efterm. Kl. 5 paa Kystvagt, saa dersom jeg først skulde have gjort Forposten fra idag Kl. 3 til imorgen Eft. Kl. 5 og saa være paa Kystvagt fra imorgen Kl. 5 til samme Tid paa Mandag, saa vilde jeg have at vaage i 50 Timer, hvilket efter Lægeskjøn grændser til det umulige. Nu faaer jeg da Tid til imorgen at sove ud, inden jeg begynder paany. Men til at skrive Breve faaer jeg næppe Lejlighed enten imorgen eller Overmorgen, saa det seer sørgeligt ud med min Correspondence. Jeg har nemlig paa min Samvittighed at skrive 1) til Knudsen, 2) til Høxbro, 3) til Peter, 4) til Fader og 5) til Stephens og endelig ikke mindst: 6) til min kjære Skovgaard, der vel i sin Forlovelses Hvedebrødsdage er lige glad enten jeg skriver eller ej, men som jeg desuagtet for min egen Skyld saa gjerne vilde have sagt, hvor glad jeg er over hans Glæde.

Tag nu, kjære Moder, disse Linier for et Brev; hils Alle derhjemme saa kjærlig fra mig og skriv selv snart lidt igjen til

Din hengivne Søn:
Svend.

Grundtvig og hans Slægt.